

Δόξα... Ἰσχυος πλ. β'.

“**Ο**σιε πάτερ, θεοειδὴς ὅλος χρηματίσας, σεαυτὸν ἀπέστησας τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, καὶ ὥφθης ὡς δένδρον κατάκαρπον, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου σου· ἀκλινῶς γὰρ τὴν στενὴν τρίβον ἤνυσας, καὶ πρὸς τὴν ἄνω χορείαν κατήντησας, γεγονῶς τῶν ὁσίων συνέστιος· διὸ καὶ ἡμεῖς πατέρα σε ἔγνωμεν, καὶ ἐγκαρδίως λέγομεν· χαίροις ἄνθραξ τηλαυγέστατε, ὁ καταφλέξας τοὺς δαίμονας, τοὺς πολλάκις θελήσαντας, κατὰ σοῦ ἐπιτεθῆναι· χαίροις μυσταγωγὲ ἄριστε, ἱερωσύνης στολὴν ἐνδυσάμενος, καὶ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν, ἐπιτελῶν γηθοσύνης· χαίροις ὁ διατηρήσας, τοῦ Θεοῦ τὴν εἰκόνα ἄμεμπτον, καὶ πρὸς τὸ καθ’ ὁμοίωσιν ὁδεύσας, τὸν χαρακτῆρα ἐν ἑαυτῷ τοῦ Χριστοῦ τιμήσας· καὶ νῦν πάτερ Ἰάκωβε, τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου παριστάμενος, ὡς ἔχων παρῶρησίαν, μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς σου, καὶ πάντων τῶν ἐν πίστει τιμώντων σε.

$$\approx \text{H}\chi\text{o}\varsigma \ \lambda_{\pi} \rightsquigarrow \text{Π}\alpha.$$

ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και αι αι

προς την α α νω χο ρει α αν κα τη
 η ην τη η η η σας γε ε γο νως των
 ο σι ι ι ι ωων συ νε ε στι ι ι
 ος δι ο ο ο ο και αι η μεις πα
 τε ρα σε ε Ε γνωω με εν και εγ καρ
 δι ι ι ως λε ε ε γο ο με εν χαι αι
 αι ροι οis α α αν θραξ τη λαυ γε ε ε ε
 στα α α α τε ο κα τα φλε ζας τους
 δαι αι αι αι μο ο ο ο νας τους πολ λα α
 κis θε λη η σα αν τας κατα σου ου ε πι
 ι τε θη η η η ναι χαι αι αι αι ροι οis μυ

στα α γω ω γε ε α ρι ι στε ε ι ε
 ρω συ νης στο λην ε εν δυ σα α α
 με ε ε ε νος και την α ναι μα α α
 κτο ο ον θυ υ σι ι ι αν ε πι τε ε λω
 ω ων γη η θο συ υ υ νως χαι αι αι
 ροις ο ο δι ι α τη ρη η η σα ας του
 Θε ου ου ου την ει κο ο να α α Α
 α με ε εμ πτον και προς το καθ ο
 μοι οι ω ω σιν ο ο δε ε ευ σα ας τον χα
 ρα κτη ρα ε εν ε α αυ τω του Χρι στου
 ου ου τι μη η η η σας και νυ υ υ υν

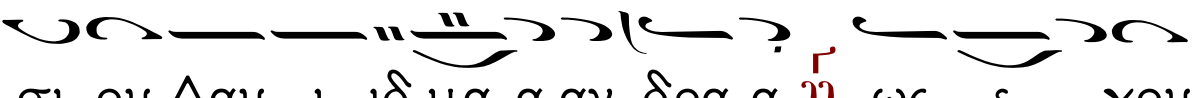
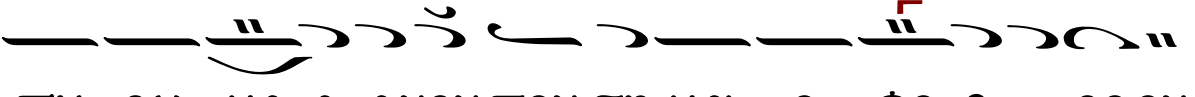
πα α α τερ ^Μ Ι ι α α α κω ω ω βε ^κ
 τω ω θρο νω ω του Κυ ρι ου πα α α ρι ι
 στα α α α α α α α με ε πα α ρι
 στα α με ε ε νος ^Π ως ε χω ω ων πα
 α αρ ρη σι ι αν ^κ μη πα αυ ση η πρε σβε
 ε ε ευ ων ^κ υπε ρ της α γι ας Mo ο νη η ης
 σου ου ^Π και πα α α α α α αν των ^Δ
 των εν πι ι στει ει τι μω ω ων τω ω ω ων
 σε ε ε ε ^π

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

ᾠχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ τοῦ ὀσίου Δαυΐδ μάνδρα, ὡς ἔχουσα ἐν κόλποις σου, ὡς χρυσίον πεπυρωμένον, τὸν σημειοφόρον τάφον, τοῦ πανευφήμου Ἰακώβου τοῦ νέου· οὗτος γὰρ ὁ μακάριος, ἐραστὴς τῆς μοναδικῆς πολιτείας γενόμενος, καὶ ἀμφιασθεὶς τὸν χιτῶνα τῆς Ἱερωσύνης, πολλοὺς ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ κειμένους ἀνέστησε, καὶ τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει, πλῆθος σημείων ἐτέλεσε· διὸ καὶ ἡμεῖς πρὸς αὐτόν, ἰκέτιδας τείνομεν χειράς, καὶ θερμῶς ἀντιβολοῦμεν· θαυματουργεῖ πάτερ, ἰκέτευε διηνεκῶς τὸν Κύριον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος ᾠ Πα

 Ευφραίνου εν Κυρίῳ ἡ του ο

 σι ου Δαυιδ μάανδρα ἡ ως εχου

 σα εν κόλποις σου ἡ ως χρυσιον πε

 πυρωμεενον τον σημειοφοορον

τα αφον του πανευφη η η μου Ι α α
κω ω ω βου ου του νε ε ε ε ου ουτος
γαρ ο μα κα ρι ι ος ε ρα στης της μο
να δι κης πο λι τει ει ει ας γε νο ο ο
με ε ε ε νος και αμ φι α σθεις τον χι τω
να της ι ε ρω συ υ υ νη ης πολλους εν
τη α μαρ τι ι ι ι α κει ει με ε ε νους
α νε ε ε στη η σε και του Χρι του τη δυ
υ να α α μει ει πλη θος ση μει ω ω ν ε τε ε
ε ε λε ε ε ε σε δι ο ο ο και η μει
ει εις προς α αυ το ον ι κε τι δας τει νο με

χει ει ει ρα ας ^η και αι ^M θε ερ μω ω ^Π ως αν
 τι ι βο λου ου ου ου μεν ^π θαυματουργε ε
 Πα α α τε ερ ι κε τε ευ ε δι η νε
 κως τοον Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον ^η υ
 περ τω ων ψυ χω ω ω η η η η μων ^π ^η

Ἦχος λ̣α̣ Νη̣

Δοξα Πααατρι και Υιωω
 και Αγιωω Πνεεεε ευμααα
 αα Πνεευματι
 Οσιε πααατερ̣ τον αγι
 ωτατοον φοβοντου Θεου ου ου εκ παιδος
 εν τη καρδι ασου ου εεχων̣ το σκο
 τιζον της σαρκος φρονημα̣ ανδρικω
 ως διεσκεεεδααασας
 συ υγαρ τοις θεοδοτοις πλουτισθεις
 χαρισμααασι υψωωσας τοον

νου ουν σου ⁶ λ υ περ τα ο ρω με ε να ⁶ λ κα
 τα σκοπον δι ι ω ω ω κων ⁶ λ προς το βρα βει
 ον της α α α νω ω ω κλη η σε ε
 ε ως ^Δ ο περ ει λη η φας εκ χει ρο ο ο ος
 του Παν τα α α να α α α κτος ^ν ο ον
 κα θι κε τε ευ ε ^Δ Ο ο ο σι ι ε ^Δ
 Ι ι α κω ω βε ^Δ υ περ των πι στει τι μω
 ω ω ω ω ω ω των ^Δ την α ει σε
 ε βα στον μνη η η η μη η η ν σου ου ου
 ου ^ν

Καὶ νῦν...

Ἦχος δ΄.

Θεοτοκίον τῶν Εἰσοδίων.

Δεῦτε πάντες οἱ λαοί, τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν, τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν, καὶ ἐν Ναῶ προσενεχθεῖσαν, τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον, Κύριε πρεσβείαις αὐτῆς, τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος ᾠ Πα

Καὶ νῦ νῦ νῦ νῦν καὶ α α α εἰ καὶ εἰς
 τοὺς αἰ ὦ νας τῶν αἰ ὦ ὦ ὦ ὦ νῶ
 ὦν α α ἀμην

Δεῦ τε παντεσ οἱ πῖ ι στοι τὴν μόνην
 ἀμώμητον ἐγκωμιάσω
 ὦ ὦ ὦ μὲν τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκη

η η ρυ υ χθει ει ει σαν ^Δ και εν να ω προ
 σε νε ε χθει ει ει ει σαν ^π την προ των αι
 ω ω ωωνων προ ο ρι σθειςαν Μη η τε ε ε
 ρα ⁶ και επ ε σχα α α α των των των χρο ο
 ο νωων α να δει ει χθει ει σαν Θε ο το
 ο ο ο κον ^π Κυ ρι ε πρε σβει ει ει ει αις
 α αυ της ^Δ την ει ρη νη ην σου πα ρα ασχου
 η η μιν και αι το ο με γα α ε λε ε ο ο ο
 ος

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος γ'.

Θείας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα, σὲ παραστάτην, ἡ πολύφημος νῆσος Εὐβοίας, καὶ τοῦ ὀσίου Δαυΐδ ἐπαγάζεται, ἡ θεία Μάνδρα τὸν τάφον σου ἔχουσα, θεοχαρίτῳτε πάτερ Ἰάκωβε, σὺ γὰρ χάριτας, βλυστάνεις ἡμῖν ἐκάστοτε, ὡς ῥεῦμα Παρακλήτου ἀνεπίσχετον.

ᾠχος Γα

Χαίρει ἔχουσα σε παραστάτην ἡ
πολύφημος νῆσος Εὐβοίας καὶ τοῦ ὀ
σίου Δαυΐδ ἐπαγάζεται ἡ θεία
Μάνδρα τὸν τάφον σου ἔχουσα
θεοχαρίτῳτε πάτερ Ἰάκωβε
συγαρχαριτας βλυστάνεις ἡμῖν ἐκάστοτε

τε^κ ως ρευμα Πα^Γρα κλη του α νε πι ι
σχ^ετον

η

Ἐπερον. Ὡχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Εὐβοίας τὸν ἔφορον, καὶ κοινοβίου Δαυῖδ,
σεπτὸν προεξάρχοντα, καὶ τοῦ λαοῦ ποδηγόν,
Ἰάκωβον ὅσιον, δεῦτε ἐν εὐφροσύνῃ,
καταστέψωμεν ὕμνοις, οὗτος γὰρ ἐντυγχάνει,
τῷ Χριστῷ ὑπὲρ πάντων, παρέχει δὲ τοῖς
ἀνθρώποις, χάριν καὶ ἔλεος.

Ὡχος Ἀ Δι

Εὐ βοι ας τον ε φο ρον και κοι νο βι
ου Δαυ ιδ σε πτον προ ε ξαρ χον τα και του
λα ου πο δη γον Ι α κω βον ο σι
ον δευ τε εν ευ φρο συ νη κα τα στε ε
ψω μεν υ μνοις ου τος γαρ εν τυ γ χα νει τω
Χρι στω υ περ πα αν των πα ρε χει δε τοις
αν θρω ποις χα ριν και ε ε λε ος

Δόξα Πατρὶ...

Ἀπολυτίκιον ψαλλόμενον πρωτίστως
ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυὶδ.

ᾠχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ὁσίων Πατέρων τὰ κατορθώματα, ἐν
ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ζηλώσας ἅγιε, ἀνεδείχθης
μιμητῆς τούτων Ἰάκωβε, ἐν τῇ μάνδρα τοῦ
Δαυὶδ, τοῦ προστάτου σου σεμνέ, ποιμάνας
ταύτην ἐνθέως, διὸ σὺν τούτῳ μὴ παύσῃ, ὑπὲρ
ἡμῶν ἀεὶ δεόμενος.

ᾠχος λη' — Κε'

Τῶν ὁσίων Πατέρων τὰ κατορθώματα
ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ζηλώσας
ἅγιε ἀνεδείχθης μιμητῆς τούτων
Ἰάκωβε ἐν τῇ μάνδρα τοῦ Δαυὶδ
τοῦ προστάτου σου σεμνε ποιμάνας ταύτην
ἐνθέως διὸ σὺν τούτῳ μὴ παύσῃ

υ περ η μων α ει δε ο με ε νος x q
x q K και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην x q
x q K και ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ
 τος x q και ρε τειχος και σκεπη των προ στρε χον
 των εις σε x q και ρε α χειμασ τε λι μην και α πει
 ρο γα με x q η τε κου σα εν σα ρ κι τον Ποι η
 την σου και Θε ον x q πρε σβευ ου σα μη ελ λει
 πης x q υ περ των α νυ μνου ουν των και προ σκυ
 νου ουν των τον το ο κο ον σου ου ου ου x q

Ἀπόλυσις.

Ἦχος Δι

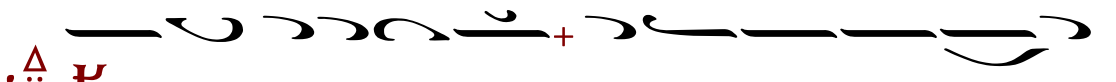

 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευ μα τι

 Ταις του σου Ο σι ι ου πρε σβει αις ε ε

λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω

ων εγ κλη μα των

 Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

 Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε

ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε

μω ων εγ κλη μα των

ᾠχος Δ'

ᾠ
 Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πλη θος των οι κτιρ μων σου ε ζα λει ψον
 το α νο ο ομη μα α μου

Εἶτα ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον.

ᾠχος β'.

Ὁ σιε πάτερ, ὡς μεγαλόφωνος κῆρυξ, καὶ
 ἱεουργὸς σεμνότατος, ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ὁσίου
 Δαυΐδ ἐξέλαμψας. Ἐχων γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου
 ἔνδον, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον Κύριον, τῆς
 ἀγάπης τὸ φίλτρον, διδάσκαλος ὥφθης, τῆς
 ἀρετῆς ἀκριβέστατος, ποδηγῶν πρὸς τὰ
 κρείττω, ῥήμασι θείοις καὶ θαυμαστῇ βιοτῇ σου,
 τοὺς συνόντας σοι κοσμικοὺς καὶ μονάζοντας·
 οὓς καὶ τὰ νῦν, ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις
 σου, μὴ παύσῃ φυλάττων ἅγιε Ἰάκωβε, ἐκ
 πάσης περιστάσεως.

^Δ
^Δ **Ο** ο σι ι ι ε Πα α τερως με γα
 λο φω ω νο ος κη η η ρυζ ^Δ και ι ε ρουρ
 γο ος σε μνο ο ο ο ο τα α α α τος ^Δ
 εν τη Μο ο νη η του Ο σι ου ου ου Δαυ ιδ ε
 ζε ε ε ε ε ε λα α α α μ ψ ας ⁶ ε
 χω ω ν γαρ εν τη καρ δι ι α α α σου
 ε εν δον ^Δ προς τον Φι λαν θρω πον Κυ υ
 ρι ι ον ^Δ της α γα α α α πη ης το φι
 ι ι ι λ τρον ^Δ δι δα α σκα λος ω ω
 φ θ ης της α ρε τη η η ης α κρι βε ε ε
 στα α α α τος ⁶ πο δη γω ω ν προς τα

κρει ι ει ει ειτ τω ρη η μα α α
 α σι ι ι θει ει ει οισ και θ αυ μα στη βι ο
 τη η η σου τους συ νον τα α ας σοι κο
 σμι κου ου ου ους και μο να α α α ζο
 ο ο ον τας ους και τα α νυ υν ταις προς Χρι
 στο ον πρεσβει ει ει ει αι αι αι αις σου
 μη η πα α αυ ση η η η φυ λα ατ των
 α γι ε Ι ι α α κω ω ω βε εκ
 πα α σης πε ε ρι στα α α σε ε ε ε
 ω ω ως

Δόξα... Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε πάτερ, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τὸν ἀγαθὸν θησαυρὸν κεκρυμμένον, πάντα ἀπέρριψας, τὰ γεηρὰ καὶ ὑλώδη, ἐπιθυμίαν ἔχων σὺν Χριστῷ ἀναλῦσαι, καὶ αἰωνίως αὐτῷ συνεῖναι· ὅθεν ὀλοκαρδίως τὸν Ἰησοῦν ἠγάπησας, καὶ λόγοις τε καὶ πολλοῖς σημείοις, γνωστὸν τοῖς πᾶσιν τοῦτον ἐποίησας, ὃν καθικέτευε πάτερ Ἰάκωβε, ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς σου, καὶ πάντων τῶν τιμώντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Ἦχος λη' Πα

Δο ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι ω
και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι
Ο σι ε ε πα α α τε ερ ε χων εν
τη καρ δι α α σου ου τον α γα θον θη
σα αυ ρο ον κε ε ε κρυ υμ με ε ε ε νον

παν τα α περ ρι ι ι ψας ^Δ τα γε η ρα
 και αι υ λωω ω ω δη ^π ε πι θυ μι αν
 ε χων συν Χρι ι στωω α α α αναα λυ υ
 υ υ σαι ^χ και αι ω νι ι ι ω ως αυ τω ω συ
 υ νει ει ει ει ναι ^π ο θεν ο λο καρ δι ι
 ι ως ^χ τον Ι η σου ουν η η η γαα πη η
 η η σας ^χ και λο γοι οις τε και πολ λοι οι οις ση
 μει ει ει οις ^Δ και γνω στο ον τοι οις πα α α
 σι ιν ^Δ του το ο ον ε ποι οι οι οι η
 η η η σας ^π ο ον κα θι κε τε ευ ε πα α
 τερ Ι ι α α α κω ω ω ω βε ^χ υ περ

της α γι ι ας Mo ο νη η ης σου ου και
παν των τω ων τι ι μω ω ων των την α ει σε
βα α α στον μνη η μνη ην σου ου ου ου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον τῶν Εἰσόδων.

Ἦχος Δι

Χαί νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
 αι ω νας τω ν αι ω ω ω νων α α μην
 Γη με ρον τω Να ω ω προ σα α α α
 γε ε ε ε ται η Πα α να α μω ω ω
 μο ο ος Παρ θε ε νος εις κα τοι κη τη ρι
 ον του πα αν τα α να ακτος Θε ε ου ου ου
 ου ου και πα α α σης της ζω η ης η μω
 ων τρο ο ο φου ση με ρον το κα θα ρω
 τα τον α γι ι ι α σμα ως τρι ε τι
 ζου σα α α δα μα α λις εις τα Α γι ι α

των Α γι ι ι ι ων ει σα α α γε ε ε ε
ται ⁶ τα α αυ τη εκ βο η σωωμεν ^Δ ως
ο Α αγ γε λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ος ^Δ χαι ρε ε μο ο ο νη ^Δ εν γυ ναι
ξιν ευ λο γη η με ε ε ε ε νη ^Δ